

Arrest

nr. 71 817 van 13 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 21 augustus 2010, verklaart er zich op 23 augustus 2010 vluchteling.

1.2. Op 11 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 12 augustus 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Mianwali (Pakistan). U zou een soennitische moslim zijn. De laatste 25 jaar zou u lid geweest zijn van Pakistan Muslim League Nawaz ("PML-N"). Uw vader zou een zaak gehad hebben samen met A. K. A.. A.'s zus Z. zou verliefd zijn op u. A. K. A. zou hier niet mee akkoord zijn gegaan. Hij zou gezegd hebben dat u zijn zus Z. met rust moet laten. Uw vader zou overleden zijn in 2008. U zou naar de zaak gegaan zijn. A. zou gezegd hebben dat u eerst de lening van uw vader moest betalen voordat u in de zaak kon werken. U zou naar Lahore gegaan zijn. In Lahore zou u 9 maanden verbleven hebben. Z. zou u regelmatig gecontacteerd hebben. Uw moeder zou in de eerste week van juli 2010 opgenomen zijn in het ziekenhuis. U zou haar 's nachts bezocht hebben. Z. zou ook in het ziekenhuis geweest zijn. Ze zou gezegd hebben dat ze wilde weglopen met u en huwen. U zou teruggegaan zijn naar Lahore. De dag daarna zou A. van een verpleegster vernomen hebben dat Z. in het ziekenhuis was. Hij zou Z. gemarteld hebben. Z. zou weggelopen zijn. A. zou uw neef ontvoerd hebben en gemarteld hebben zodat hij uw adres zou te weten komen in Lahore. Op 9 of 10 juli 2010 zou u 's nachts zijn ontvoerd uit uw verblijfplaats in Lahore. U zou naar Novashara (Khyber Pakhtunkhwa) gebracht zijn in een ondergrondse kamer. U zou daar ongeveer 20 dagen verbleven hebben en gemarteld zijn. Op een dag zou het zwaar geregend hebben en zou u de bewaker moeten volgen hebben. U zou ontsnapt zijn toen de bewaker met een militair aan het praten was. U zou 5 uur gewandeld hebben. U zou terechtgekomen zijn bij een rivaliserende stam. U zou op een fruittruck mogen meerijden hebben naar een fruitmarkt in Islamabad. Daar contacteerde u een vriend Z. N.. Hij zou u verteld hebben dat A. naar uw adres was geweest. A. zou geschoten hebben. Uw moeder zou overleden zijn aan een hartaanval. U zou Pakistan verlaten hebben op 21 augustus 2010. Van Islamabad reisde u via Dubai en Turkije per vliegtuig naar België. U diende hier op 23 augustus 2010 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw eigen Pakistaanse identiteitskaart, documenten betreffende uw partij Pakistan Muslim League Nawaz ("PML-N"), een doktersverslag aangaande uw moeder, een overlijdensakte en vertaling aangaande uw moeder, een First Information Report ("FIR") en vertaling betreffende uw neef, een doktersverslag betreffende uw neef, twee Pakistaanse doktersattesten, een envelop van SkyNet, een envelop, uw regularisatieaanvraag 9ter en Belgische medische attesten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. U beweerde een vrees te kennen voor A. K. A. omdat hij niet wilde dat zijn zus een relatie met u zou aangaan (zie gehoorverslag CGVS p.9). Bovendien zou u hem nog geld schuldig zijn (zie gehoorverslag CGVS p.9). Uw vrees is gebaseerd op problemen op liefdesvlak en van financiële aard en valt als dusdanig niet onder de voornoemde Conventie die immers voorziet in internationale bescherming van personen die hun land ontvlucht zijn vanuit een gegronde vrees voor vervolging op basis van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. U bent een Pakistaans staatsburger (u legde een originele identiteitskaart voor). Hoewel u lid bent van een politieke partij blijkt nergens uit uw verklaringen dat u politieke problemen kende. U behoort tot de religieuze meerderheid der soennieten (zie gehoorverslag CGVS p.2) en uit uw verklaringen blijkt dat u geen problemen kende omwille van uw religieuze overtuiging. U kan niet aannemelijk maken dat u bij een eventuele terugkeer naar Pakistan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Uw vrees ging uit van A. K. A. omdat hij niet wilde dat u een relatie begon met zijn zus. U gaf aan dat A. een machtig en een gekend persoon is maar u legde daar geen enkel bewijs van voor; het bleef dan ook bij een bewering (zie gehoorverslag CGVS p.17). U verklaarde ook dat u geen vrees kende voor de Pakistaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p.18). U had zich met uw vrees voor A. dan ook tot uw autoriteiten kunnen wenden. U zou dit niet gedaan hebben uit vrees voor de invloed van A. (zie gehoorverslag CGVS p. 16). Dit was echter enkel een vermoeden. Daar u echter zelfs niet geprobeerd heeft om de nodige bescherming aan te vragen, kunt u bezwaarlijk beweren dat de Pakistaanse autoriteiten u niet zouden beschermen. Indien de lokale politie u om een of andere reden niet kon helpen, had u bescherming kunnen zoeken bij hogere autoriteiten. U hebt geen enkele juridische stappen daartoe ondernomen (zie gehoorverslag CGVS p.17). Nochtans gaf u aan dat uw familie een advocaat heeft die op de hoogte is van alles (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het is dan ook weinig aannemelijk dat uw advocaat u niet kon helpen door een klacht in te dienen (zie gehoorverslag CGVS p.16). U had zich dus ook tot hogere autoriteiten in Pakistan kunnen wenden. Voorts beweerde u ontvoerd en gemarteld te zijn. U legt hier enkel geen bewijs van voor, daar u zich nooit tot de politie wendde. U verwees naar twee Pakistaanse medische attesten, die opgesteld werden na uw ontsnapping. Er werd echter vastgesteld dat op het tweede medische attest (van dokter Riaz Balouch) verschillende data werden aangepast. Zo werd op de voorzijde de datum 14/07/2010 aangepast naar 14/08/2010 en op de achterzijde werd tot tweemaal toe de datum 30/08/2010 aangepast naar 21/08/2010. Dit ondermijnt het geloof in de authenticiteit van dit attest volledig. Het doet vermoeden dat

u financiële problemen kende in Pakistan. Zo had uw vader samen een zaak met A.. Uw vader zou geld van hem geleend hebben (zie gehoorverslag CGVS p.9). A. zou het geld dat u vader had geleend terug gewild hebben (zie gehoorverslag CGVS p.9). Ook het feit dat uw neef werd lastiggevallen door een handlanger van A. (zie document "FIR") wijst erop dat A. eerder zijn geld terug wil (zie gehoorverslag CGVS p.13). U gaf namelijk aan dat uw neef verantwoordelijk was voor het geld dat uw vader had geleend en uw neef werkte in een bank (zie gehoorverslag CGVS p.13). Daarenboven gaf u duidelijk aan dat A. het geld wilde verkrijgen van uw neef (zie gehoorverslag CGVS p.13). Ook problemen van financiële aard vallen niet onder de voornoemde Vluchtelingenconventie. Vervolgens dient opgemerkt te worden dat u met uw eigen paspoort reisde dat een visum bevatte dat werd geregeld door de smokkelaar (zie gehoorverslag CGVS p.7). De smokkelaar zou uw eigen paspoort hebben afgenomen, hetgeen weinig waarschijnlijk is als dit uw eigen paspoort betreft (zie gehoorverslag CGVS p.7). U hebt niets ondernomen om uw eigen paspoort terug te krijgen (zie gehoorverslag CGVS p.7). De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitskaart kan aanvaard worden aangezien uw identiteit niet ter discussie staat. De documenten aangaande uw partij en de enveloppen kunnen zondermeer aanvaard worden. Het doktersverslag en de overlijdensakte van uw moeder kunnen aanvaard worden. Hierbij dient opgemerkt worden dat hier niet in vermeld staat wat de hartaanval veroorzaakt heeft. Het doktersverslag van uw neef kan zondermeer aanvaard worden maar voegt niets wezenlijks toe aan uw asielaanvraag. De authenticiteit van uw Pakistaanse doktersattesten mag gezien bovenstaande vaststellingen betwijfeld worden. Wat uw regularisatieaanvraag 9ter betreft, dient opgemerkt te worden dat dit los staat van uw asielaanvraag. Hoewel uw Belgische medische attesten wijzen op bepaalde medische problemen, blijkt nergens uit deze attesten dat u niet in staat was om een gehoor op het CGVS te doen. Bovendien kunnen deze medische attesten zich niet uitspreken over de oorzaak van uw medische probleem. Wat er ook van zij, voor medische problemen kunt u steeds de geijkte procedure volgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivering van administratieve beslissingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker wijst op de voorgelegde documenten waaruit blijkt dat zijn leven gevaar liep. Het CGVS oordeelde ten onrechte dat zijn vrees gebaseerd is op liefde en van financiële aard is. Hij vreesde vervolging door de Pakistaanse autoriteiten, want de persoon die hem achtervolgde behoorde tot de Pakistaanse autoriteit (of maakte alleszins op één of andere wijze deel uit van de Pakistaanse autoriteit). Uit de neergelegde documenten blijkt dat verzoeker o.a. gemarteld werd en er bijgevolg ernstige blijvende letsels aan heeft overgehouden. Ten gevolge van deze letsels kan verzoeker niet meer normaal functioneren. Wat het CGVS niet heeft kunnen en wenst te begrijpen is dat verzoeker zich niet tot de Pakistaanse autoriteiten kon wenden omdat het juist de Pakistaanse autoriteit was die hem achtervolgde. Zowel op lokaal als nationaal niveau was de kans op bescherming tegenover de achtervolgers nihil. Ten gevolge van de achtervolging van verzoeker heeft zijn moeder wegens een hartaanval het leven gelaten. Volgens hem is het argument niet ernstig dat er nergens in de overlijdensakte vermeld staat wat de reden van de hartaanval is.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

2.3. Verzoeker verklaart A.K.A. te vrezen omdat deze enerzijds niet wilde dat zijn zus een relatie met verzoeker zou aangaan en anderzijds verzoeker hem nog geld schuldig is. De problemen die zich situeren op louter relationeel en financieel vlak zijn bijgevolg vreemd aan de criteria van het vluchtelingenverdrag. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient het volgende te worden opgemerkt. In toepassing van artikel 48/5, §1 van voormelde wet kan (vervolgung in de zin van artikel 48/3 of) ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoeker beweert plots in voorliggend verzoekschrift vervolgd te worden door de Pakistaanse autoriteiten waardoor hij zich niet tot hen kan wenden voor zijn beweerde problemen. Verzoeker kende een vrees ten aanzien van A. K. A.. Van de bewering dat A. behoorde tot de Pakistaanse autoriteit of alleszins op een of andere wijze deel uitmaakt van de Pakistaanse autoriteit is een blote bewering waarvan verzoeker hoe dan ook geen enkel bewijs kan voorleggen. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk geen vrees te hebben voor de Pakistaanse autoriteiten (gehoorverslag, 18). Daar verzoeker zelfs niet eens een poging heeft ondernomen om de nodige bescherming te vragen, kan hij bezwaarlijk beweren dat de Pakistaanse autoriteiten hem niet zouden beschermen. Indien de lokale politie hem om een of andere reden niet kon helpen, had hij bescherming kunnen zoeken bij hogere autoriteiten. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen argument aan dat aantoonde dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2. Bijgevolg is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de asielaanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel tenslotte legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER